

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XII. évfolyam, 3518. szám

1956. június 15. péntek

4 oldal, 20 bani

Kedves vendégek Uingán

A Bolgár Népköztársaság Népi Gyűlése küldöttségének tagjai, akik az ország különböző vidékeit látogatják, június 13-án Uingán jártak. A kedves vendégeket a vingar Hrisztó Botyev kollektív gazdaságban fogadták a kollektivisták és a község egyenlőleg gazdálkodó dolgozó parasztjai, néptanácsi képviselői. A küldöttség tagjait, — élen Szava Ganovszki akadémikussal, a BKP Központi Vezetőségének tagjával — Vinga pionírjai üdvözölték román és bolgár nyelven, majd virágcsokrokat nyújtottak át a vendégeknek. A bolgár parlamenti küldöttség nevében Szava Ganovszki akadémikus beszélt. Elmondotta, hogy a bolgár nép nagy érdeklődéssel kíséri a román nép szocialista építőmunkáját és ösztönzi örül sikereinek. — Azért jöttünk országukba, — hangzottatta —, hogy még jobban megismerjük a szocializmus építésében, iparuk fejlesztésében, a mezőgazdaság szocialista átalakításában, a kereskedelem és a pénzügy terén elért eredményeiket. Ezután a vendégek elbeszéltek a vingar kollektivistákkal. A gazdaság tagjai elmondották, hogyan alakult meg közös gazdaságuk, miként fejlődött és hogy milyen módszerekkel érték el eredményeiket, majd érdeklődtek a bolgár mezőgazdasági termelőszövetkezetek sikereiről. A küldöttség tagjai szívesen válaszoltak a kérdésekre. Később a kollektivisták elkísérték a vendégeket a különböző gazdasági épületekbe és földjeikre. Különösen megnyerte a vendégek tetszését a vingar kollektív gazdaság öntözési kertesze, s megtekintették a gazdaság építkezéseit is. Ezután a vendégek a községi néptanács székházába látogattak el, majd gépkocsikon a tartomány más vidékeire indultak.

— Azért jöttünk országukba, — hangzottatta —, hogy még jobban megismerjük a szocializmus építésében, iparuk fejlesztésében, a mezőgazdaság szocialista átalakításában, a kereskedelem és a pénzügy terén elért eredményeiket.

Ezután a vendégek elbeszéltek a vingar kollektivistákkal. A gazdaság tagjai elmondották, hogyan alakult meg közös gazdaságuk, miként fejlődött és hogy milyen módszerekkel érték el eredményeiket, majd érdeklődtek a bolgár mezőgazdasági termelőszövetkezetek sikereiről. A küldöttség tagjai szívesen válaszoltak a kérdésekre. Később a kollektivisták elkísérték a vendégeket a különböző gazdasági épületekbe és földjeikre. Különösen megnyerte a vendégek tetszését a vingar kollektív gazdaság öntözési kertesze, s megtekintették a gazdaság építkezéseit is. Ezután a vendégek a községi néptanács székházába látogattak el, majd gépkocsikon a tartomány más vidékeire indultak.

Indulás előtt...

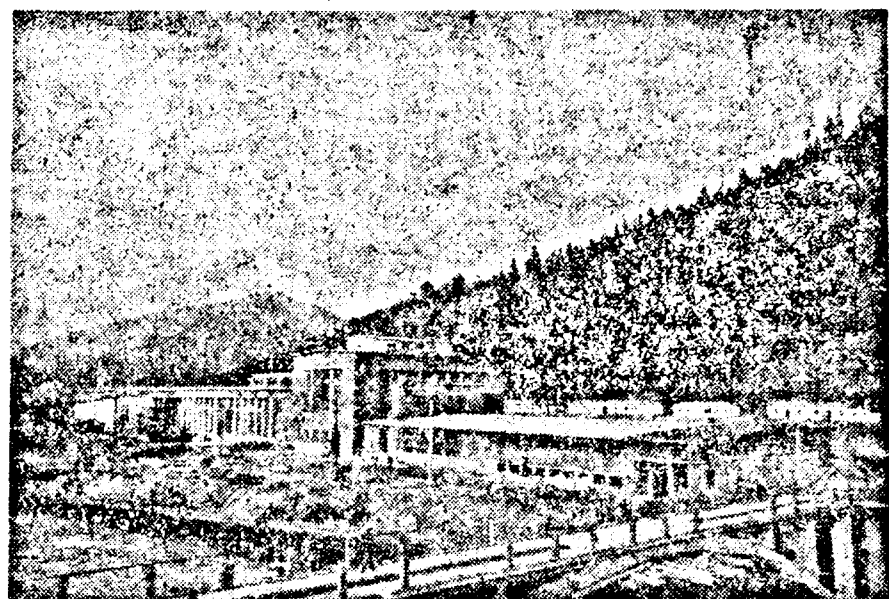
Június 13-án az aradi vasútállomáson sokan gyűltek össze. A Carpati turisztikai hivatal által megszervezett harmadik magyarországi kirándulás keretében ez alkalommal Aradról közel 50 tagú kiránduló csoport indult.

A kirándulókat rokonok kísérték ki az állomásra. Indulás előtt elhangzottak a szokásos figyelmeztetések: „Írjál minél előbb...”, „Ügyelj, ne hogy huzatot kapjál...” — és így tovább.

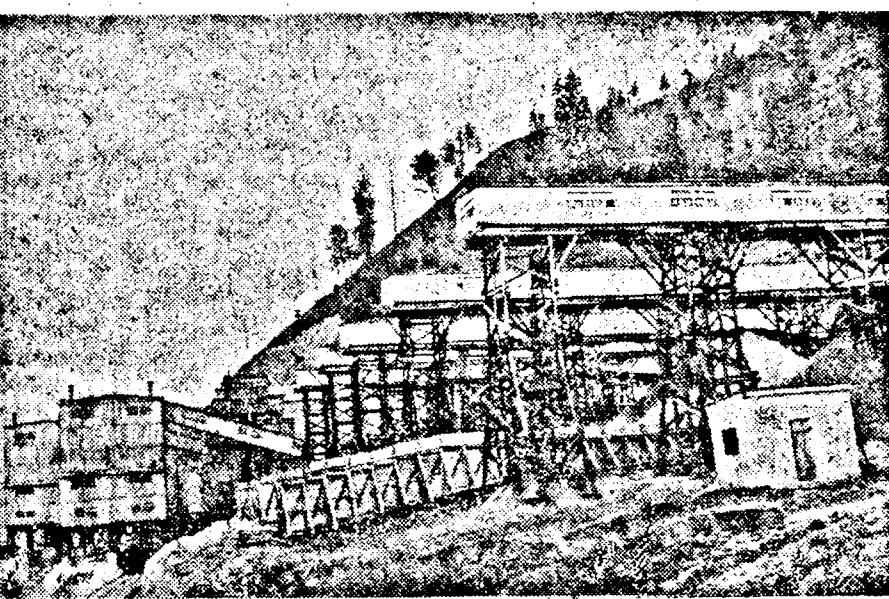
A csoportban volt többek között Nicolai Iosif elvtárs, a I. Ranghat szerszámgépgyár igazgatója is. Indulás előtt így nyilatkozott: — Örömmel megyek a szomszédos baráti Magyar Népköztársaságba s tudom, hogy ott kellemes napokat töltök majd. Sok mindent szeretnék látni, hiszen sokat hallottam már a magyar nép szocializmus építésében elért sikereiről.

Az aradiak közül ott találunk még a kiránduló csoportjában dr. Halász Ferenc orvost és feleségét, dr. Biksz Mór orvost, Molnár Károlt, a Decorativa szövetkezet fényképészeti osztályának dolgozóját és másokat.

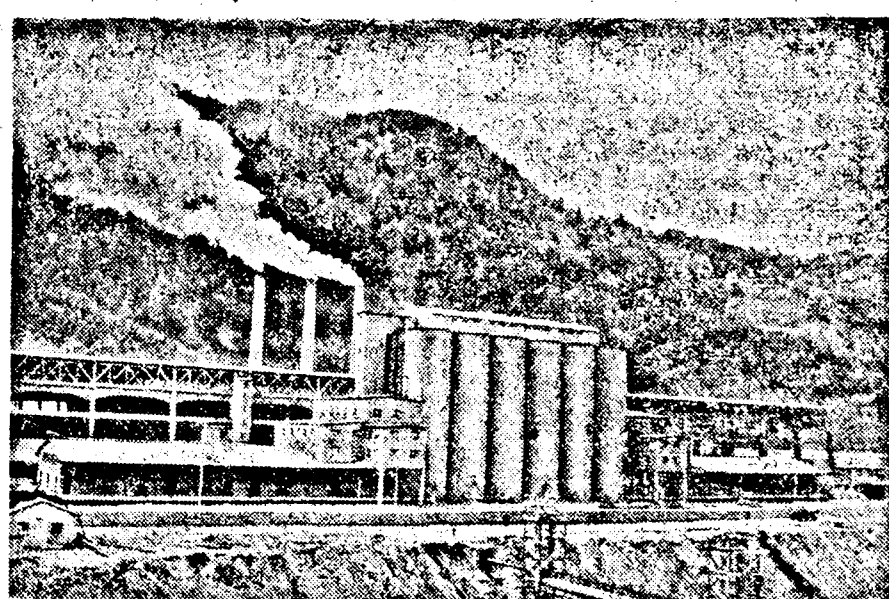
Hazánk hatalmas építőtelepén

A békási V. I. Lenin vízierőmű megépítéséhez nagymennyiségű azbeszt-cement szükséges. Ezt a szükségletet látja el a néhány év alatt felépült gyár. A képen az azbeszt-cement gyár látható.

A duzzasztó gát kiépítéséhez szükséges beton előállítására épült a békási betongyár. Az önműködő gyár naponta 4000 köbméter beton termelésére alkalmas. A képen a betongyár látható.

A harmadik igen fontos építkezési anyag a cement. Ezért a hatalmas munkatelep közelében cementgyár is létesült. Fenti képeink a cementgyárról készült.

Elfelejtjük-e valamikor is a koreai nép hősiességét? Elfelejtjük-e ennek a messzi ázsiai népnek a csodálatos helytállását a japán megszállás idején és a nemrég lefolyt véres háború folyamán? Elfelejtjük-e azokat az egyszerű embereket, akik pártatlan hazafisággal védtek hazájukat, szabadságukat? És elfelejtjük-e valamikor is az újjáépítés milliárdnyi hőseit?

Nem! Ez a földrajzilag oly távoli, de mégis oly közelálló nép kivívta szeretetünket, megbecsülésünket, csodálatunkat.

Fokozott érdeklődéssel fogadunk minden hírt, ami a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságból érkezik hozzánk. Örömmel figyelünk fel minden újabb jelentésre, ami újjáépített gyárról, újjászülött falvakról és városokról szól. Velük együtt örülünk a jó rizstermésnek, a gyarapodó gép- és traktorállományoknak, a gazdagodó koreai tájnak...

A 38-as szélességi fokról északra békés építőmunka folyik. A 38-as fokról északra egy új társadalmi rendet építenek, a szocializmust. Ezernyi szál fű hozzájuk, ezernyi meleg gondolat, közös eszme köt össze velük.

„Ennek az országnak, ennek a népnek a vezetőjét várjuk szerda délután itt Bukarestben, a báneasi repülőtéren. Ezek gyűltek össze a repülőter körül, tízezrek álltak sorfalat Bukarest utcáin. A kék és pirossávos, vöröscsíllagos koreai zászló mellett ott lengett a nemzeti trikolor s a sarló-kalapácsos vörös zászló. Hatalmas jelszavakat lobogtatott a meleg júniusi szél: „Eljen a hős koreai nép!”, „Eljen a román és a koreai nép meleg barátsága!”, „Eljen közös barátunk, a Szovjetunió!”

Hamar teltek a várakozás percei. Pontosan fél hat volt, amikor a Deutsche Lufthansa két nagy, kétfoldos repülőgépe felbukkant a láthatáron. Magasan szállt meg, de az éljénzés, a hurrázás már megkezdődött. A két gép hatalmas diszkórt írt le a repülőter fölött, aztán méltóságteljesen ereszkedett a földre.

Peregni kezdtek a filmfelvételgép, kattogtak a fényképezőgépek. Egy pillanatra csend telepedett a hatalmas tér fölé. Kinyílt a repülőgép ajtaja s az ajtóban feltűnt Kim Ir Szen válla alakja. Pár perc múlva ott állt közöttünk a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság szeretett vezetője. Sokat hallottunk, sokat olvastunk hősi életéről. Korea északi részében született egyszerű parasztcsalád fiaként. Családjának több tagja hősi halált halt a japánok elleni küzdelemben. A megma-

radt családtagoknak menekülniük kellett a Jalu folyón túlra. Mandzsurianban telepedtek le és itt vált marxistává a fiatal Kim Ir Szen. Nemsokára már az ifjú kommunista vezetőjeként dolgozik a fiatal forradalmár. 1931-ben, Mandzsuria leigazása után, Kim Ir Szen több hazafival együtt megalakítja azt a partizán-egységet, amely nemsokára legendás hírűvé válik Ázsiának ebben a részében. Később a koreai partizánok egy nagy egységbe tömörülnek és megalakítják a koreai néphadsereg magját. Párátlan hőstettek fűződnek ennek a hadseregnek nevéhez.

1945-ben a Szovjet Hadsereg elhozta a szabadságot a koreai népnek is. Új élet kezdődött ebben az ősi országban. Az újjáépítésnek, valamint az ezt követő nehéz háborúnak kipróbált vezetője volt Kim Ir Szen elvtárs. 1953-ban megkapja a legmagasabb koreai kitüntetést, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság hősnéki címét.

„Es most itt van közöttünk. Melegen fog kezét pártunk és kormányunk vezetőivel. Barátsággal, szeretettel üdvözlöi Gh. Gheorghiu-Dej elvtársat, köszönti Chivu Stoica elvtársat.

Elhangzik a koreai és a román himnusz, vigyázzban áll a diszszázad. Kim Ir Szen és Chivu Stoica elvtársak elvonulnak előtte.

Hangos éljen, dörgő taps köszönti a két vezető üdvözlő beszédét. Ezután megható pillanat következett. A fővárosi pionírok, — közöttük sok-sok kis Bukarestben tanuló koreai árva — virágot nyújtottak át Kim Ir Szennek és a többi koreai vendégnek. Olelik, csókolják hazájuk vezetőjét, nem tágtának mellőle.

Ekkor már nem lehetett visszatartani a tízezres tömeget. Több helyen áttörték a kordonokat és szeretettel, melegséggel vették körül vendégeinket, vezetőinket. Nagyszerű megnyilvánulása volt ez népünk vendégszeretetének s a koreai nép iránt érzett mély rokonszenvének és barátságának.

„Hat óra múlt néhány perccel, amikor Kim Ir Szen elvtárs Gheorghiu-Dej és Chivu Stoica elvtársakkal együtt beszálltak a nyitott gépkocsiba.

Eltűnt a hosszú menet.

Tízretek dörgő éljénze szállt a magasha, tízezrek meleg köszöntése kísérte véges-végig őket Bukarest utcáin.

Erezzék jól magukat: minálunk, drága koreai testvéreik!

Szerdán délután megérkezett a fővárosba a Koreai NDK kormányküldöttsége, élen Kim Ir Szen elvtárral, a Koreai Munkapárt Központi Bizottsága elnökével, a Koreai NDK Miniszteri Kabinetjének elnökével. A küldöttség tagjai: Pak Den Aj, a Koreai Munkapárt KB alelnöke; Nam Ir, a Koreai NDK külügyminisztere, Li Zon Ok, az állami tervbizottság elnöke; Ko Zun Theak, a demokrácia párt KB alelnöke; Kim Ben Ze, a „Csan U Deni” párt alelnöke; Coj Hen altábornagy, helyettes honvédelmi miniszter; Den Em, a Koreai NDK bukaresti nagykövete; Co Gin Szon, a „Kim Csak” polittechnikai intézet rektora; Han Gi Csan, a „Kim Csem” fémipari üzem osztályfőnöke, a munka hőse; Den Szen

Bok, az „Anzsui” mezőgazdasági szövetkezet vezetőkollektívájának elnöke, a munka hőse.

A küldöttség fogadására megjelentek a következő elvtársak: Gh. Apostol, E. Bodnăras hadseregaltábornok, P. Borilă, N. Ceausescu, I. Chisinevski, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Mogoróss Sándor és C. Pirvu-lescu, az RMP KV Politbúrójának tagjai; M. Sadoveanu akadémikus, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének alelnöke; D. Coliu; L. Sălăjan vezér-erzede; L. Răutu és St. Voitec, az RMP KV Politbúrójának póttagjai; I. Cozma és Fazekas János, az RMP KV titkárai; Al. Birlădeanu, S. Bughici és Gh. Hossu, a Minisztertanács alelnökei, Gr. Preoteasa külügyminiszter, Traian Săvulescu aka-

démikus, az RNK Akadémiájának elnöke, miniszterek, a Központi Vezetőség tagjai, az RNK Fegyveres Erőinek tábornokai és törzsisztjei, a társadalmi szervezetek vezetői, tudósok, művészek és más értelmiségiek, a Koreai NDK érdemrendjeivel és érmeivel kitüntetett bukaresti dolgozók, a román és a külföldi sajtó képviselői.

Jelen voltak a Koreai NDK bukaresti nagykövetségének tagjai, valamint Armon Tatu Jianu, az RNK rendkívüli és meghatalmazott nagykövete a Koreai NDK-ban.

Megjelentek továbbá a diplomáciai testület egyes tagjai.

Az RMP KV és az RNK kormányában nevében Chivu Stoica elvtárs, az RNK Minisztertanácsának elnöke melegen üdvözölte a vendégeket.

Chivu Stoica elvtárs beszéde

Tisztelt Kim Ir Szen elvtárs! Kedves elvtársak, a Román Népköztársaság vendégei!

Engedjék meg, hogy a Román Munkapárt Központi Vezetősége, a Román Népköztársaság kormánya és az egész román nép nevében melegen köszöntsem és üdvözljem Önöket hazánk földjén.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányküldöttségének romániai látogatása eleven tanúbizonysága annak a tartós baráti viszonyoknak, amely népeink között jött létre, valamint annak a testvéri együttműködésnek, amely egybekapcsolja népeinket a szocializmus építésének munkájában, a nemzetközi feszültség szüntelen enyhítéséért, a világbéke megszilárdításáért folyó harcban.

A román nép a legmélyebb rokonszenvvel és szolidaritással viseltetik a hős koreai nép iránt, amely meglesztett erővel, keményen dolgozik hazájának gazdasági talpraállításáért és küzd nemzeti függetlenségének megvédéséért, nagy eszmények, az ország demokratikus nemzeti egységének megvalósításáért.

Örvendünk annak, hogy a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, leküzdve az utában álló nehézségeket, sikeresen helyreállítja a népgazdaságát és egész politikájával hozzájárul a szocialista országok barátságának s a világbékeének a megszilárdításához.

Meg vagyunk győződve róla, hogy az Önök küldöttségének látogatása országunkban jelentős mértékben előmozdítja majd a Román Népköztársaság és a Koreai Népi Demokra-

tikus Köztársaság sokoldalú együttműködésének továbbfejlesztését, a népeink közötti testvéri barátság megerősödését.

Eljen a hős koreai nép!

Eljen a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság!

Eljen a román és a koreai nép barátságával

Eljen közös nagy barátunk, a Szovjetunió!

Eljen a világbéke! Chivu Stoica elvtárs beszédét lelkes tapsal többször felbeszaktították a jelenlévők.

A koreai kormányküldöttség nevében Kim Ir Szen, a Koreai Munkapárt KB elnöke és a Koreai NDK Miniszteri Kabinetjének elnöke válaszolt az üdvözlésre. Szavait az egybegyűltek nagy lelkesedéssel fogadták.

Kim Ir Szen elvtárs beszéde

Tisztelt Miniszterelnök elvtárs! Kedves elvtársaim és barátaim! Kihonduhatatlan örömet érzek, hogy a Román Népköztársaság kormányának meghívására a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányküldöttsége meglátogathatja az Önök csodálatos országát s megismerkedhetik a testvéri román nép békés, alkotó életével.

Kérem, engedjék meg, hogy a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányküldöttsége nevében őszinte elismeréssel fejezzem ki a Román Népköztársaság kormányának azért, hogy örömteljes és szerencsés lehetőséget nyújtott nekünk erre.

A koreai nép forró üdvözlését és mély köszönetét tolmácsolom mind Önöknek, mind valamennyi román barátunknak, akik népünk nehéz nemzeti felszabadító háborújában, valamint népgazdaságunk háború utáni helyreállítási szakaszában állandó testvéries anyagi és erkölcsi segítségben részesítettek bennünket.

A koreai nép saját sikereiként teljes szívvel üdvözlöi azokat a ragyogó sikereket, amelyeket a testvéri román nép a dicsőséges Román Munkapárt és a Román Népköztársaság kormánya vezetésével a szocializmus

építéséért és a tartós világbékéért vívott harcában elért.

Szállard megjegyzésem, hogy a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányküldöttségének látogatása a Román Népköztársaságban minden kétséget kizáróan értékes hozzájárulást jelent a két nép közötti baráti kapcsolatok szorosabbra fűzéséhez és kifejtéséhez, a szocializmus építéséért és a népek békéjének és biztonságának megővéséért vívott harcunkban.

Eljen a koreai és a román nép örök barátsága és szolidaritása! Eljen a tartós világbéke!

A BARÁTSÁG UJABB PÉLDÁJA

Az öröm érzése tölti el hazánk minden dolgozójának szívét. Gazdagabbak lettünk. A szovjet kormány nagyszerű gesztussal elhatározta, hogy visszaadja az első világháború idején Oroszországnak megőrzésre átvett román történelmi és műemlékeket.

Már nem egyszer voltunk a mi és részesei ennek a barátságnak. S mégis ez a gesztus mindannyiunkat megörömeztet.

Románia — népe akarata ellenére — kétszer támadt rá a szovjet államra. A fasiszta támadás áldozatául estek olyan szovjetunióbeli történelmi és művészeti emlékek, mint Lev Tolsztoj Jászánja Poljana-i lakása, mint a kiev-i és ogyesszai muzeum. Ugyanakkor a szovjet hatóságok biztos helyre menekítették a mi műkincseinket. Rendszerező, tudományos munkájuk befejezése után — visszaadják. Népeinknek adják vissza.

A Népbiztosok Tanácsa még 1918 elején, amikor Románia megkapta a fiatal szovjet államot — elhatározta, hogy a Moszkvában őrzött román kincseket, a román oligarchia nem nyúlhat. A szovjet hatalom felelősséget vállalt megőrzéséért és át fogja adni a román nép kezébe.

Közel negyven év telt el azóta. A Szovjetunió most élvénnyesíti a Népbiztosok Tanácsának szavát: átadják a román nép kezébe.

A Szovjetunióknak nem ez az első ilyenirányú lépése. Békés együttélésének akaratát fejezte ki, amikor 1937-ben visszaadta az ugyanakkor Moszkvában őrzött román történelmi inatárakat.

A barátság és a népek kultúrájának magas értékelését adták vissza a drezdai képtár anyagát. S most a Szovjetunió Minisztertanácsának újabb határozatát olvashatjuk. Gazdagabbak lettünk. Mert ezzel is gazdagabbá, sokszínűbbé vált nap mint nap kiművelői barátságunk a nagy Szovjetunió népével. Mert halánk és elismerésünk a szovjet állam bölcs politikája iránt sokrétűbbé vált. Mert a barátságot csak tettekkel lehet értékelni és a bölcs kommunista párt vezette szovjet nép a barátság érdekében mindenkor tettre kész. Az volt, amikor megnyitotta számunkra a szabadság kapuját. Amikor gazdasági és politikai segítséget nyújtott számunkra. S az most is, amikor felbecsülhetetlen kincseket ad át nekünk gesztussal nekünk, a Román Népköztársaság dolgozó népének.

Beszédes régi szinlapok

Kis négyzetes terem a színház-épület Auram lencsű téri bejáratához közelében. Kevesen tudnak róla. Körben a falakon képek, régi, elszáradt szinlapok. A sarokban néhány régi kelték, valamennyi több évtizedes. Néhány emléke a múlt századbeli színház műszaki felszereléséből. Mindez a színház történeti muzeumának anyaga.

A kis muzeum már évekkel ezelőtt is létezett, a színház régi főbejárata fölötti teremben rendezték be. A közönség nem ismerhette, mert ezek a gyűjtögetés évei voltak. Tíz éve annak, hogy Strub József, koordináló mester egyre nagyobb érdeklődéssel folytatta a sok éve kedvetlenséggel megkezdett munkát. Gyűjtögette az adatokat és a különböző írott s más emléktárgyat.

A sokféle, időrágta régiség között kutató, igen érdekesek az előadásokat hirdető szinlapok. Személyeket elevenítenek meg, akik a „nemzet napszámosaiként” vállalták a művészetet ezer fáradságot, s legtöbb esetben a „első-tízest” megvételét. A taps azonban akkor is felcsattant egy-egy előadás jutalmaként azok részéről, akik kedvelték és értékelték a művészetet. Ilyen eseményt elevenít meg a sötétzöld selyemre nyomtatott szinlap. Az üvegezett keretbe foglalt lap arról ad hírt, hogy 1839 januárjában Aradon

előadták a Peleskei nótárius-t. A jászerepet Bartháné, Budapestről érkezett művész nő játszott. Az előadás szerepelt a hangászkar — azaz az énekkar is. Az elszáradt lapokkal előkerülő füzet — a Peleskei nótárius II. kiadása arról ad hírt, hogy az aradi előadást csupán három hónappal előtte meg a budapesti bemutató.

Ezeket az előadásokat Arad első színházában (a mai Herbák János filmszínház) tartották. Ezeket kiűv bemutattak olyan operákat és operettek, mint Mozart Don Juan-ja (1833), vagy Offenbach Tíjgyezes lámpafényé (1865), stb. A hatvanas évekből megmaradt szinlapok legfőbbje operaelőadásokról ad hírt. Jászották a Lammormori Lucid, a Faustot. Follusz János igazgatása alatt kezdődik Aradon az operaelőadások fénykora.

A múlt század második felében, 1874-ben épült fel a jelenlegi aradi színház. Az év december 21-én ünnepelték megnyitását. Eről beszél a viaszosúszon szinlap, amely most a kisterem falán ad hírt az akkori ünnepségről. Az előadás Erkel Ferenc Hunyadi nyitányával kezdődött, melynek méltó folytatása volt a következő szám: Sz. Prielle Cornelia a Prologot szavalta. Az ünnepélyes megnyitón a Budapesti Nemzeti Színház tagjai is jelleptek. Egy 1877. novemberéből való szinlap a Böregér (Denevér) című

operett előadását hirdeti. A szereposztásban a következő nevet olvashatjuk: Einstein... Latabár. Tévedés ne essék, nem Latabár Kálmánról, sem fivéről, Árpádról van szó, hanem mindkettőjük nagypapjáról.

A század végéjéle újszerűvé válnak a szinlapok. Nem mintha más papírra nyomtatják volna, hanem új címetek, új neveket hírdetnek. 1892-ben — ez egy vörös alapra nyomtatott szinlapon olvasható — a karszemélyzet jutalmajátékaiként előadják a Fekete Dominó című operát, amelyet követően a Progresul közművelődési egyelet előadta a Kalugyer (román) táncot. A szinlap mellett a táncosok képe látható, akiket nemzeti viseletben örökítették meg az utókornak. 1903-ban mutatják be Gorkij Ejjeli menedékely c. színművét. Azelőtt 25 esztendővel már előadták Gogol Revizor című társadalmi szatirját.

A kisteremben nemcsak szinlapokat láthatunk, hanem sok más érdekességet, valamennyi az aradi színház történetének értékes emlékeje. Az aradi színház történeti muzeum megnyitásával (a színház-épületben) a gazdag és érdekes anyagból az aradi közönség is megismerheti városunk több, mint száz év előtti színházkultúráját.

Junius 15-én, pénteken változó felhőzet, inkább borús idő várható. Egyes helyeken eső, zivatar lehetséges. A hőmérséklet nem változik lényegesen, napközben 22–26 fok között, éjszaka 12–18 fok között lesz. Gyenge, helyenként erősödő szél.

A következő 2 napon változó felhőzet várható, a hőmérséklet alig változik.

A következő 2 napon változó felhőzet várható, a hőmérséklet alig változik.

Pártélet

Megtartottuk az első összefoglaló szemináriumot

A I. Ranghegyi pártalapszervezők mellett működő egy felsőfokú politikai gazdaságtan tanulmányozó kör, amely üzemünkben a párttanulmányi körök legjobbjai közé tartozik. A kör hallgatói lelkiismeretesen készültek az összefoglaló szemináriumra. Bárd Oszkár mérnök, a kör propagandistája odaadással segítette egész éven át — és az összefoglaló szemináriumra való felkészülésre is — a hallgatókat. A tanulmányi kör 16 tagja az elmúlt években már elvégezte az alacsonyabb fokú párttanulmányi körök anyagának tanulmányozását s így elég magas politikai színvonalat ért el. Nagymértékben ennek tulajdonítható, hogy évközben a tanulmányi kör tevékenysége kielégítő volt. Egyes elvtársak azonban több esetben hiányoztak a megbeszélésekről és nem járultak hozzá a kör munkájának még eredményesebbé tételéhez. Ezek között említhetjük Botos Andrást elvtársat, aki az év folyamán több szemináriumról és előadásról hiányzott, — nagyrészt igazolatlanul — továbbá nem készített rendszeresen jegyzetet és ezáltal a felkészültsége is hiányos. Botos elvtárs nem törekedett arra, hogy az összefoglaló szemináriumra alaposan felkészüljön, amit az is bizonyít, hogy nem vett részt az előkészítő konzultációkon sem.

Jó példaként említhetjük meg a fejelemzésesség és a felkészültség terén Csabó Ferenc, Kozma Gyula és Anghel Sava elvtársakat, akik csak a legkritikábil esetben, igazoltan hiányoztak és általában alaposan felkészültek. Hasonlóképpen Ligei Aladár, Bakó László, Szántai Zoltán és Kranovszki Géza elvtársak mutattak példát a rendszeres jegyzetkészítésben, az anyag elsajátításában. Bárd Oszkár elvtárs jó munkájának tulajdonítható, hogy a szemináriumuk nem laposodott el, a viták érdekesebbek voltak és a résztvevők szívesen kapcsolódtak be a különböző kérdések megvitatásába.

Al. szervezőtünk büroja határozott segítséget adott a kör jó menetéhez. A többször hiányzó elvtársaktól számon kérte távolmaradásuk okát. A büro gondoskodott arról is, hogy a kör hallgatói a megfelelő váltásokban dolgozzanak.

Az összefoglaló szemináriumra jegyzeteket készítettünk. A jegyzeteket a szeminárium kérdéseit kör csoportosítottuk. Erre meg volt minden lehetőségünk, mert a pártkabinet egy hónappal az évről szeminárium előtt rendelkezésünkre bocsátotta tanulmányi körünk évről évről megbeszélési kérdéseit. Tizenöt kérdést kaptunk a Román Munkáspárt II. kongresszusának és a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának anyagáról. A kérdésekhez megkaptuk a szükséges pártdokumentumokat, a forrásanyagot és így a szeminárium eredménye is bizonyult.

A szeminárium eredményességéhez is, hogy Bárd Oszkár elvtárs javaslataira a kör elhatározta, hogy három rendkívüli konzultációt tartunk, ahol

vezető büroja részéről Molnár Ervin elvtárs vett részt a szemináriumon. Ezen a napon hét kérdést tárgyaltunk meg. A kérdéseket részletesen kifejtették a hozzászólók. Így például az első kérdést: „A népi forradalom lefolyása országunkban az SzKP XX. kongresszusának megvilágításában”, Kozma elvtárs, az alapszervezőt bürojának agitációs és propaganda feladatait fejtette ki. Kozma elvtárs hosszabb ideig beszélt a kérdéssről, megállította, hogy alaposan felkészült. Mégis, felszólalása után, a kérdést Bakó és Kallikewitz elvtársak egészítették ki.

Az első évről összefoglaló szeminárium tanulságai azt bizonyítják, hogy a hallgatók szorgalmasan készültek az évről megbeszélésre. A kérdések megvitatásába a tanulmányi kör összes tagjai bekapcsolódtak. Az egész évi szorgalmas tanulmásk és a kollektív munkának meg volt az eredménye.

Molnár Lajos,
a felsőfokú politikai gazdaságtan tanulmányozó kör hallgatója

Meleg, június 1. nap volt tavaly, amikor felkerestük a Gáj-buszát. A Partizán kollektív gazdaság „keresztjét”, amely a Holtmaros mellett, a városon kívül terül el. A gyengén megművelt földbe akkor ültették ki a szőlőket, a föld száraznak látszott, a palánták fornyadtak és elvénültek voltak. Strohecker József kollektív társaságos munkával, vödörrel hordta a Holtmarosból az öntözővizet, hogy azzal valahogy életrekelje a palántákat. Szívós, kitartó szorgalommal dolgozott, annak ellenére, hogy munkája szinte teljesen haszontalannak látszott.

Felmerült a kérdés, vajon miért nem segítettek a többi kollektívisták a kitarlóan dolgozó embernek? Vagy miért nem könnyítene az önjörsen?

Azóta egy év telt el. Ismét felkerestük a Partizán kollektív gazdaság szélső részét. Azt vártuk, hogy a tavalyi kopár, száraz földdarab körül szemünk elé. Kellemsen csodálunk. Ugyanazon a földparcellán most rendezett, jól megművelt főzéleképek bontogatók leveleit a melegen tűző napfényben.

Strohecker Józsefet újra a földszélső között találjuk, de most mint a földszélső vezetőjét. Forog, mozog, dolgozik, irányít megállás nélkül. A brigád tagjai hallgatnak szavára, mert mindig a közönséges érdekeket tartja szem előtt. Általában a tennivalót mindig Barna János főkeztessel és Barna Péter keztessel beszéli meg s így idejében, késedelem nélkül végzik el a szükséges kertészeti munkákat.

Amikor megkérdeztük Strohecker brigádvezetőt afelel, hogy mi okozta a nagy változást, a jó munkát végző

ember örömteli érzésével mondta el a történeteket:

— Igen, tavaly a gazdaság vezetői nem sokat törődtek a földszélsővel. Az igazat megvallva, a kollektív gazdaság tagjai is idegenkedtek a kertészettől, azt mondták, hogy sok munkát igényel, a haszon pedig kevés.

— Tavaly éppen ezért dolgoztam megállás nélkül, hogy bebizonyítsam a tagok előtt a kertészet előnyeit, a földművelés előnyeit. Ez nagyjából sikerült is. Munkámat megbeszéltem a brigádvezetővel és a palánták számára szükséges melegágyakat. Tavaly a kertészetben jelentéktelennek mondható termésünk volt. A talaj növényi tápanyaga eléggé szegény volt s a kertészeti munkálatokat is késve végeztük el. Első fontos munkánknak az idén a palánták biztosításán kívül a föld megtrágyázását és a jó talaj-előkészítést tekintettük. E munkálatokat sikeresen el is végeztük.

A kertészeti brigád 28 tagja aránylag rendszeresen jár munkába. Így sikerült idejében kiültetnünk a korai káposzta palántákat, a paprikát, a paradicsomot s a többi földszélsőt. Itt megállt s azon gondolkodott, hogyan is folytassa. Barna János, a főkeztessér — uborkaszedés közben — megállt és kiegészítette a brigádvezetőt:

— Az öntözésről ne feledkezzen meg, mert ez most a kertészet lelke. A megjegyzés talált. Tavaly éppen Strohecker elvtárs vödörrel hordta az öntözővizet, most pedig két, motorral ellátott szivattyú biztosítja a

tetődőlőg folytatódik a háború alatt, csak a forma változik meg.

De maga a politika sem teljesen független tényező; a politika a gazdasági állapotok tömény kifejezője. A politika jellegét és irányát egyik vagy másik osztály alapvető érdekei határozzák meg, magukat az osztályérdekeket az a gazdasági rendszer szűli, amely az illető társadalom alapját képezi. A háború annak az irányzatnak a következménye, hogy a kizsákmányoló osztályok egyre több és több vagyonot akarnak a kezükben felhalmozni azzal a céllal, hogy gazdasági és politikai uralmukat a dolgozók egyre szélesebb tömegeire kiterjeszthessék, s hogy ezeket a dolgozókat a végösség kizsákmányolással.

A KAPITALIZMUSNAK az imperialista szakaszba való átmenete azt eredményezte, hogy a háború veszély példátlanul nagyra növekedett, a háborúk pedig — arányaikat tekintve — világháborúk lettek.

Ez a tény magából az imperializmusnak lényegéből fakad s alapját az a törvény képezi, melynek értelmében a tőkés államok gazdasági és politikai fejlődése egyenlőtlen, ug-rásszerű. A XIX. és a XX. század határán a világ a legerősebb tőkés államok birtoklára és befolyást övezeteire volt felosztva. De éppen ebben az időben az Amerikai Egyesült Államok, Németország és Japán gazdasági fejlettségének színvonalára ug-rásszerű hirtelenséggel tört előre. Ezek az államok kezdtek kiszorítani a világpiacon Angliát, Franciaországot és Oroszországot az azt akarták elérni, hogy ország feljára a gyarmatokat és befolyást övezeteket.

Igy tehát az imperializmus a végösség kiélezte a kapitalizmus szervezőellenmondásait, azokat az ellentmondásokat, amelyek végösség fokon a termelési erők és a termelési viszonyok közötti konfliktusnak kon-

VÁLASZOLUNK

A Vörös Lobogó 3513—1956 június 9-i számában „Baj van a tej körül” címmel cikk jelent meg, amelyre kötelességünknek tartjuk válaszolni, hogy a felvetett kérdéseket tisztázzuk.

Az elvtársak tudomására hozzuk, hogy üzemünk már reggel öt órakor az Alimentera vállalat rendelkezésére bocsátja a tejet, azonban előfordul, hogy nem szállítják el idejében. A szállítási terén megnyilvánuló fogyatékokért a vajgyár tehát nem hibás.

Mivel a cikk a tej és a tejföl minőségével is foglalkozik, szükségesnek tartjuk leszögezni, hogy a gyárat semmiféle termék el nem hagyatja minőségi vizsgálat nélkül és kizárólag a hivatalosan megállapított minőségű terméket adjuk át az Alimentera vállalatnak.

Az Alimentera vezetőségének és a SANEPID-nek kötelessége biztosítani, hogy a tej és a tejföl kifogástalan minőségben jusson el a vásárló közönséghez.

Ehling Katalin,
a vajgyár igazgatója

zöldsejtelék viz-szükségletét. Ennek köszönhető, hogy a koral káposztájuk már fejesedik; a karfiol is virágzik.

Nem szabad azonban megfeledkeznünk arról sem, hogy a kertészet valamennyi parcelláján most gyommentes s ez pedig a jó munkaszervezést, a földszélsőtermesztést, a földszélsőtermesztést dicséri. Akad közöttük olyan, mint Szabó Mária, aki naponta rendszeresen jár a munkába, minden munkát nagy hozzáértéssel végez el, vagy mint Kovács Rózsi, aki mindig minőségileg is kifogástalanul dolgozik.

Az idel munkájuk tehát sokkal jobb, mint a tavalyi. Ez abból is látszik, hogy míg tavaly csak augusztus elején értékesítették először földszélsőt a piacon, idén már április végén megjelent a piacon a Partizán kollektív gazdaság kertészeti brigádjának salátája s a sok hónapostelek kötege. A koral uborkából is nagyobb mennyiséget juttattak a piacra.

A jövőre vonatkozó terveik pedig azt mutatják, hogy a Partizán kollektív gazdaság tagjai nemcsak a földszélsőtermesztők mesterei lesznek. Barna János főkeztessér bízik a jövő sikerében és így beszél terveikről:

— Oda, a koral burgonya helyére s a kezével a nagy, szépen virágzó burgonyaföldjére mutatni — ősi káposzta, két paradicsom és karfiol kerül. Két termést szedünk le arról a földről. Az idén most megkezdte a munka is a burgonya nyári ültetését. Korai uborkányt teszünk jarovizálni s azt használjuk majd vetőmagként.

Se szeri, se száma az új, életrevaló terveknek, amelyeket a szorgalmas kollektívisták meg is valósítanak s ezáltal boldogabb, gazdagabb életet biztosítanak saját maguknak.

Tordai Lajos

Paul Robeson az amerikaellenes tevékenységével vizsgáló bizottság elé idézték

— A nagy énekes sajtónyilatkozata —

NEWYORK. (Agerpres.) TASZSZ.

Mint a lapok közölték, az amerikaellenes tevékenység vizsgáló bizottság kihallgatásra megidézték több haladószelemű személyiséget, köztük Paul Robesont, a hírneves énekest és békeharcost. Paul Robeson már jö-deje beadvánnyal fordult a bírói hatóságokhoz, mert a külügyminisztérium megtagadta az utlevélt kiadását a vendégcserepélethez.

Ugyancsak megidézték a bizottság elé dr. Otto Nathan, ismert közgazdást, az elhunyt Albert Einstein hagyatékának gondnokát, Clark Formant, a polgári szabadságjogokat védő rendkívüli bizottság igazgatóját és Leonard Bowdent, az ismert jogászt.

A bizottság ülése előtt Paul Robeson nyilatkozott az újságíróknak.

„Szomorú és sötét árnyat vet a polgári szabadságjogok tekintetében Amerikában uralkodó helyzetre az, hogy most az inkvizíciós bizottság elé állítanak azokat a reakciós erőket, amelyeket Walter parlamenti képviselő, a bizottság elnöke és szenátusi kollégái testesítenek meg. Ok voltak azok, akik megakadályozták, hogy lektor állást foglaljak el az egyetemen, elzárják előlem a hangversenytermet, az opera és drámai színház színpadát. Magától értetődik, hogy azok, akik el akarnak némitani itt és külföldön, nem fogják megengedni, hogy mindent elmondhassak, amit akarok az általuk megrendezett tárgyaláson...”

A külügyminisztérium azzal az indoklással utasította el utlevélkérelmemet, hogy üdvözlétem küldtem a bandung értekezletnek. Közvetlen, hogy ezt az értekezletet Nehru, Szukarno és a színes világ más vezetői hívták össze. Dulles azonban mindenképpen a külföldön elmondott beszédeimet kifogásolja, mert ezekben elítéltem népemet, az amerikai négeknek az elnyomását.

Megválasztották az osztrák parlament vezetőszerveit

BECS. (Agerpres.)

Az Österreichische Volksstimme jelentése szerint az új osztrák parlament első ülésén megválasztották a parlament vezetőszerveit. A parlament elnöke dr. Hurdest, a néppárt tagját választották meg, alelnöknek pedig Johann Boehm szocia-

lista képviselőt, az Osztrák Szakszervezeti Szövetség elnökét. Honnarr kommunista képviselőt háznagy-nak választották meg.

Mint hogy a kormányon levő pártok nem tudnak meggyezni a különféle parlamenti csoportok összetétele tekintetében, az ülést elnapolták június 20-ra.

Az utolsó angol csapategység is elhagyta Egyiptomot

PARIZS. (Agerpres.)

A France Presse tudósítója jelentet Port-Saidból, hogy június 11-én az utolsó angol csapategység is elhagyta Egyiptom területét. Az egység egy katonai csapatszallító hajóra szállt, amely június 13-án futott ki Port-Saidból és Ciprus felé vette útját.

Ma már csak az angol haditengerészeti jroda épületén lobog angol

zászló. Egész Egyiptomban ez az utolsó hely, amelyet még az angolok megszállva tartanak, de néhány nap múlva ezt is átadják az egyiptomi haditengerészeti hatóságoknak, megpedig — Nasser miniszterelnök rendelkezése — minden ceremónia nélkül. Az angol fegyveres erők ezzel végleg elhagyják Egyiptomot, ahol 1882-ben vetették meg a lábukat.

A Szovjetunió Kommunista Pártja XX. Kongresszusának dokumentumait tanulmányozók segítségére

A háborúk elhárításának lehetőségéről a jelenlegi időszakban

NAPJAINK LEGFONTOSABB

társadalmi kérdése közül a háború kérdése a legidősebb. — Az a kérdés: elhárítható-e a háború, vagy ugyanannyira kikerülhetetlen, spontánok, mint a földrengések vagy a vulkánok kitörései? Ez a kérdés ma, az atom-, hidrogén- és más tömegpusztító fegyverek feltalálásának korszakában vált döntően időszertevé; hiszen a fegyverek városok és egész iparvidékek megsemmisítésével és száz- meg százmillió ember életének elpusztításával fenyegetnek. A tőkés országok fegyverkezési hárszája, az olyan agresszív tömbök létrehozása, mint amilyenek az Észak Atlanti Szövetség, a Bagdadi Paktum, a SEATO (a Délkeletázsiai katonai tömb), — továbbá a nyugat-nemzetországi háborús gépezet ülté-észítése — mindezek a tények nagymértékben súlyosbítják egy újabb világháború kirobbanásának veszélyét.

Számos burzsoá filozófus, publicista és politikus mindenki fülélatára azt hirdeti, hogy mindig voltak és mindig lesznek háborúk, hogy nem lehet őket a társadalom életéből kizárni, hogy elkerülhetetlen végzet-szerűséggel törnek ki, s hogy elhárításuk meghaladja az ember erejét. Az imperializmusnak ezekkel a vö-dővel ellentétben az SzKP XX. kongresszusán megfogalmazott tézis szerint a háborúk nem végzet-szerűen elkerülhetetlenek, s a jelenlegi nemzetközi helyzet lehetővé teszi a hábo-rúk elhárítását. A kongresszus meg-mutatta a gyakorlati harci utat ah-hoz, hogy a lehetőséget valószínűsá-ghessen váltani, s így tartós békét lehessen biztosítani az egész világ számára.

A kommunista pártnak a háború elhárítását szolgáló politikája a hábo-rúk lényegének és okainak teljesen tudományos marxista—leninista elem-zésén alapul. Tekintetbe veszi az a

G. FJODOROV,

a filozófiai tudományok kandidátusa

politika a nemzetközi kapcsolatok ki-alakulásának konkrét jellegzetessé-geit és számol azokkal a társadalmi erővel, amelyek képesek arra, hogy bizonyos körülmények közt meghi-úsítsák az imperialista államok táma-dó körei által kiigazított terveket.

AZ EMBERISÉG, FEJLŐDÉS FOLYAMAT, számtalan háborút élt át. A kutatók nem egyszer próbál-koztak meg azzal, hogy a hadi es-mények tömkelegében olyan pontos tényezőkre bukkanjanak, amelyeket, ha az ember megismer, megértse a háborúk fő okait és a fegyveres ös-zesültségek törvényeit. Azonban csak a marxizmus volt képes erre a kérdésre a valóban tudományos fele-lettel megadni.

V. I. Lenin hangsúlyozta, hogy a háború egy teljes folyamatnak a ré-sze s ez a teljes folyamat a politi-ka. Csak ha megértjük azt, hogy a háború a társadalom életének egy sokkal szélesebb szférájának — az osztályok, államok és nemzetek kö-zötti politikai kapcsolatoknak — van alárendelve, csak akkor érthetjük meg a háborúk mibenlétét.

A háború a politika folytatása a fegyveres erőszak útján. A háború marxista—leninista értelmezése ab-ban áll, hogy osztálylényegének szemponyjából elemezzük azt a politi-ikát, amelynek folytatását az illető háború képezi. Melyek a háborúban résztvevő osztályok, milyen érdekek-ből kifolyólag dul a háború, melyek azok az osztályok, amelyek előkészít-ették és irányították? Lenin kimutatta, hogy az a politika, amelyet valamely állam vagy az illeto államnak vala-mely osztálya huzamosabb ideig folytatott a háborút megelőző idő-ben, kikerülhetetlenül és magától ér-

tetődőlőg folytatódik a háború alatt, csak a forma változik meg.

A KAPITALIZMUSNAK az impe-rialista szakaszba való átmenete azt eredményezte, hogy a háború veszély példátlanul nagyra növekedett, a hábo-rúk pedig — arányaikat tekintve — világháborúk lettek.

Ez a tény magából az imperializ-musnak lényegéből fakad s alapját az a törvény képezi, melynek értelmében a tőkés államok gazdasági és politikai fejlődése egyenlőtlen, ug-rásszerű. A XIX. és a XX. század határán a világ a legerősebb tőkés államok birtoklára és befolyást öve-zeteire volt felosztva. De éppen ebben az időben az Amerikai Egyesült Államok, Németország és Japán gazdasági fejlettségének színvonalára ug-rásszerű hirtelenséggel tört előre.

Ezek az államok kezdtek kiszorítani a világpiacon Angliát, Franciaországot és Oroszországot az azt akarták elérni, hogy ország feljára a gyar-matokat és befolyást övezeteket.

Igy tehát az imperializmus a végösség kiélezte a kapitalizmus szervezőellenmondásait, azokat az ellentmondásokat, amelyek végösség fokon a termelési erők és a termelési viszonyok közötti konfliktusnak kon-

krét megnyilatkozási formát. Mint ahogyan azt Lenin kimutatta, ennek a konfliktusnak konkrét megnyilvánulási formája az a tény, hogy az állam burzsoá-nacionalista kerete, amely a kapitalizmus premonopolista szakaszában a termelőerők fejlődésének alapját képezte, az imperialista szakaszban a termelőerők fejlődésének akadályozójává vált. Ez az ellentmondás a burzsoázia által a tőke-export iránti törekvést eredményezi, ami a maga részéről még inkább kié-lezi a vetélkedést a nemzetközi piacon a világalumal megkaparintásá-ért és végösség fokon a háborúk kirobbantásához vezet.

A MARXIZMUS—LENINIZMUS arra tanít bennünket, hogy a háború nem örök lényeg, mint ahogy azt a burzsoá ideológusok hamisan hirdetik. A kizsákmányoláson alapuló társadalmi rendszerek felszámolása egyezményesen a háborúk gazdasági alapjainak felszámolását is fogja jelenteni.

Azt jelenti-e vajon, hogy mind-addig, míg a szocializmus nem győ-zött, valamennyi országban, a hábo-rú, végzet-szerűen elkerülhetetlenek, s az ellenük való harc eredménytelen lesz? Semmi esetre sem jelenti ezt! Ma is, amikor az imperialista világ-rendszerhez tartozik a világ orszá-gainak többsége, elejét lehet venni a támadó államok háborús mesterke-déseinek. Mi az alapja ennek az állításnak? Ez az állítás első sorban is arra a tényre alapul, hogy a hábo-rú a politikai életnek arra a szfé-rájára vonatkozik, amelyben nagy szerepet játszanak az osztály és po-litikai erőviszonyok, a tömegek szer-vezetiségi foka és tudatos akarat.

VALÓBAN NAGY HIBA LENNE az egyenlőség jelét tenni a tőkés társadalom gazdasági fejlődésének fo-lyamata és a politikai élet szférája közé. A kapitalista gazdaság fejlődé-sé spontán, vagyis nem tervezett, hanem szervezetenül megy végbe. Másképpen jelennek meg a háború ki-robbanásának folyamata. Az a tény, hogy a tőkés rendszerben a hábo-rúkat gazdasági tényezők határozzák

meg, távolról sem jelenti azt, hogy a háborúk maguktól, spontán módon robbannak ki. A háborúk előkészíte-sére és kirobbantására az államot használják fel, mely az uralkodó osztály tudatos akaratának szerve.

A monopóliumok, miután az állam-gépezet rendelkezésükre áll, szerve-zetten és rendszeresen arra töre-k-szenek, hogy agresszív terveiket való-ra váltsák. Meg is valósítják azokat, ha azt a belső állapotok és a nem-zetközi helyzet lehetővé teszi. Így például a legnagyobb tőkés államok által kirobbantott két világháború a kapitalista világrendszer gazdasá-gi és politikai ellentmondásai elmé-lyülésének kikerülhetetlen követke-zménye volt. Még be sem fejeződött időrmény a második világháború, amikor a vezető imperialista államok vezetőikre — amelyek a monopóli-s-ta tőkés akaratának és érdekeinek kifejezői — megkezdtek egy újabb világháború előkészítését. Ennek a háborúnak az lenne a célja, hogy megsemmisítse a szocialista világ-rendszert, helyre állítsa a romokban heverő gyarmati rendszert, biztosítsa a tőkés rendszer örökkévalóságát minden országban, újra felossza a világot gyarmatokra és érdekszférák-ra az imperialista államok között.

ELES VÁLASZTOVONALAT kell azonban huzni a háború kirobban-tásának óhaja és ezen óhaj megvalósí-tásának lehetősége között. Napjaink-ban a háború kérdését nem csak az agresszorok határozzák meg, hanem azok a társadalmi erők is, amelyek-nek érdekük a béke fenntartása.)

A szocialista világháború ma létezik és egyre jobban fejlődik. Ez a hábo-rú a világ összes békeszerető erői ré-szére nemcsak erkölcsi, hanem anvag-éi alapot is jelent a támadás elhá-rításáért folytatott hathatós harcban.

E háború jelenleg a földkerekség ta-koninak több mint egy harmadát öleli fel és a Szovjetunió ipari erejére tá-maszkodik. A Szovjetunió, Kína és a szocialista háború más országainak fegyveres erői nagy szerepet játsza-nak a béke megőrzésében és az ag-reszív államok által előkészített

újabb háborúk megakadályozásában; ezek az erők alkalmasak arra, hogy megfékezzék a háborús uszítók harci kedvét.

A Szovjetunió kormánya és népele a különböző társadalmi rendszert és más-más államrendszerű orszá-gok békés egymás mellett élése-nek politikáját állítja szembe a hábo-rú politikával. Egész korszakot jelentő idő telik el, amíg a kapitalizmus minden országban felváltja a szocia-lizmust. Ebben a korszakban a szocia-lista és a kapitalista rendszer el-kerülhetetlenül, párhuzamosan fenn-áll. A történelem bebizonyította, hogy a Szovjetunió és a szocialista háború európai és ázsiai országai ellen folytatott katonai rajtaütések po-litikája nem vezetett az imperialista vágyálmainak teljesüléséhez, nem eredményezheti a szocialista világ-rendszert szétzuzását.

AZT A KÖVETKEZTETÉST, hogy a háború jelenleg nem végzet-szerűen elkerülhetetlen, a különböző társadalmi rendszert és államrendszerű országok békés egymás mellett élése is igazolja. A békés egymás mellett élés a Szovjetunióval és a szocia-lista háború országainak legfontosabb lenni elve a tőkés országokkal való kapcsolatokban. Bármennyire is rá-galmaznak az imperializmus lakájal ezt az elvet, ez a gondolat egyre mélyebben hatol be az emberek tu-datába. Ez könnyen megérthető. A háború nem az a módszer, amellyel az egyik rendszernek a másik rend-szerrel szembeni fölébrendítéséért igazolni lehessen. Ezt a fölébren-dítéset egyetlen módon, és pedig a békés együttműködés, a békés ve-rseny útján lehet bebizonyítani.)

A szocialista háború oldalán leve-kenykedik jelenleg, mint aktív béke-harcos, számos olyan ország, amely csak nemrégiben szabadult fel a gyar-mati járom alól és amely több mint ötszázmillió embert számlál. Ezek közé az országok közé tartozik India, mint nagyhatalom, valamint In-donézia, Egyiptom, Burma és más országok.

(Folytatás a 4-ik oldalon)

Antonin Novotný beszámoló-jelentése Csehszlovákia Kommunista Pártja országos értekezletén

PRAGA. (Agerpres.) — A Cseka Jelenti: Június 11-én megkezdődött Prágában Csehszlovákia Kommunista Pártjának országos értekezlete. Az értekezletet Antonin Zapotoc-

Antonin Novotný, Csehszlovákia Kommunista Pártja KB első titkára „A jelenlegi helyzet és a párt feladatai” címmel június 11-én Csehszlovákia Kommunista Pártja országos értekezletén beszámoló-jelentést terjesztett elő.

Jelentése első részében Antonin Novotný kiemelte a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának különleges jelentőségét Csehszlovákia Kommunista Pártja és a nemzetközi munkásmozgalmak szempontjából.

Pártunk tevékenységének mérlegelésénél mindig a párt politikai irányvonala eredményeinek leíréséből és rendszeres felülvizsgálásából kell kiindulni.

A párt általános irányvonalát, amely a szocializmus építésének kitjesítésére irányult — mondotta Novotný — Csehszlovákia Kommunista Pártjának X. Kongresszusa két évvel ezelőtt dolgozta ki. A tények világosan mutatják, hogy ez az irányvonal helyes volt és helyes ma is, nem kell rajta semmit sem módosítani és hogy ezt az irányvonalat általában helyesen és sikeresen alkalmaztuk.

Bizonyítja ezt az a tény, hogy a Csehszlovák Köztársaság helyzete még jobban megstabilizálódott, hogy az utóbbi két év alatt az egy főre eső ipari termelés 13,2 százalékkal, a mezőgazdasági termelés pedig 10,4 százalékkal növekedett. Az utóbbi két év alatt 14 százalékkal emelkedett a nemzeti jövedelem, jelentősen csökkentek különböző áruárak ára és az egyéni fogyasztás általában 25,7 százalékkal növekedett.

Munkánk fő célkitűzése most az, hogy fokozatosan és következetesen átállítsuk az életet mindazt, amit a XX. kongresszus nekünk adott. E tekintetben semmiféle engedelméről nem lehet szó. A párt és a dolgozó nép magáévá tette azokat a tanulságokat, amelyeket Csehszlovákia Kommunista Pártja KB a XX. kongresszusból levont és eltöltött szándéka minden erejét latba vetni ezek valóra váltásáért.

Antonin Novotný behatóan foglalkozott a nemzetközi helyzettel, amelyet véleménye szerint — mint mondotta — az erőviszonyoknak a béke, a demokrácia és a világ társadalmi haladásának javára történő tartós megváltozása jellemez.

Az előadó a továbbiakban kidomborította, milyen nagy jelentősége van a béke és a szocializmus erői kibontakozásának szempontjából annak, hogy baráti kapcsolat jött létre egyfelől a Szovjetunió és a népi demokratikus országok, másfelől a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság között.

Megelégedéssel tölt el bennünket, hogy mi is már sokat tettünk az elmúlt évek káros következményeinek megszüntetése érdekében és hogy létre jötték a gazdasági, politikai és kulturális együttműködés továbbfejlesztésének előfeltételei. Ismét világosan rá kell mutatnunk — folytatta Antonin Novotný — hogy a múltban főként különböző perekben emelt különböző vádaskodások — a Szlanszki perben a jugoszláv elvtársak ellen emelt vádak — hamis, nemlétező adatokon alapultak és ezekből helytelen és káros politikai következtetések vontunk le.

Szállár elhatározásunk — folytatta az előadó — hogy teljesen felszámoljuk a múltból ránk maradt negatív elemeket, s ezáltal még nagyobb gondossággal ügyelünk kölcsönös kapcsolatainkra és együttműködésünkre, amelyek népeink, a béke és a szocializmus ügyének javát szolgálják.

A Novotný a továbbiakban kifejtette, hogy az egyik sürgető megoldásra váró nemzetközi kérdés a lezárás és az európai kollektív biztonság megteremtése.

Az európai kollektív biztonsági rendszer megteremtése — mondotta az előadó — megteremti a német kérdés megoldásának kedvező előfeltételeit.

Mi teljes mértékben támogatjuk a Német Demokratikus Köztársaság új javaslatát, amelyek a Népi Kamara legutóbbi ülésén Németország két részének közlekedése ügyében elhangzottak. Kijelentettük, hogy készen állunk kapcsolatok teremtésére a Német Szövetségi Köztársasággal, ha kitalás van arra, hogy kölcsönös megsegítésmadási egyezményt írhatunk alá a jövőben.

Beszámolójának második részében A. Novotný elvtárs belpolitikai kérdésekkel foglalkozott. Az 1956. év első hónapjainak eredményei azt bizonyítják, hogy sikeresen láttunk hozzá a második öt éves terv teljesítéséhez — mondotta. — Ezután még nagyobb figyelmet kell fordítanunk arra, hogy az egész népgazdaság egységesen fejlődjék, hogy a termelőmunka jobban össze legyen hangol-

kij, Csehszlovákia Kommunista Pártja KB Politikájának tervét nyitotta meg. Antonin Novotný, a párt KB első titkára jelentést terjesztett elő „A jelenlegi helyzetről és a párt feladatairól.”

va és ne álljanak elő aránytalanságok az egyes termelési ágak között. A második öt éves terv irányelvzetének vitája során bizonyosodott, hogy a népgazdaság vezetésében mutatkozó hibák különösképpen az alábbi okokból erednek: A vezetési rendszer fölösleges bonyolultságából, a tulságos központosításból, a kooperáció olykor tulságosan széleskörű jellegéből, a gazdasági és állami szervek dolgozóinak a termeléstől való elszakadásából és az ebből fakadó bürokratikus huzavonából.

A. Novotný ezután előterjesztette Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának tervzetét arra vonatkozólag, hogy 1956 október 1-je kezdettől 46 órára csökkentik a heti munkaidőt, az eddigi bérék megtartásával. A 16 éves aluli ifjak heti munkaidője 36 óra lesz.

Novotný bejelentette, hogy rövidesen megkezdik a közoktatási rendszer felülvizsgálását és hamarosan növelni fogják az öregségi és a rokkantsági segélyeket.

A mezőgazdasági kérdésekről szólva A. Novotný hangsúlyozta, hogy Csehszlovákia Kommunista Pártjának X. kongresszusa után tovább erősödtek mind gazdasági, mind szervezeti szempontból az egységes mezőgazdasági termelészövevények. Az új termelészövevények alakulásakor szigorúan tiszteletben tartják a parasztok önkéntes elhatározásának elvét. A beszámoló feladatát illetően megfogalmazta a második öt éves terv végére a szocialista szektornak teljes felnyitását a mezőgazdasági termelésben jelentősen csökkent, a kulákság továbbra is bizonyos erőt képvisel, amellyel szemben gazdasági és politikai intézkedésekre van szükség.

A továbbiakban A. Novotný Csehszlovákia általános belpolitikai életének alapvető problémáiról beszélt.

A társadalmi-gazdasági változások összességének eredményeként — mondotta a többi között — Csehszlovákia egyetlen kizsákmányoló osztály maradt: a kulákság és ez is már meggyengült. Noha a kulákok részaránya a mezőgazdasági termelésben jelentősen csökkent, a kulákság továbbra is bizonyos erőt képvisel, amellyel szemben gazdasági és politikai intézkedésekre van szükség.

A kulákság mint osztály még létezik, s mint ilyen, ellentéte és ellensége a szocializmusnak. Ami azonban jellemző a kulákság osztályhelyzetére és tevékenységére, az nem minden körülmények között és nem minden esetben vonatkozik az osztály egyes tagjainak helyzetére és cselekedeteire. Meggyőződésünk, hogy a szocialista termelési viszonyok és a szocialista közösségben végzett munka megváltoztatja és végül is átneveli azokat nagy részét, akik mostanáig osztályidegen álláspontot helyezkedtek.

A. Novotný a továbbiakban az állam szerepének és a szocialista demokrácia elmélyítésének kérdésével foglalkozott.

Csehszlovákiaiban a legfőbb feladat: kiküszöbölni mindazt, ami elferdítette az államépítés alapját, a demokratikus centralizmus elvét — mondotta — mindazt, aminek következtében az állam bürokratikus centralizmussá változott át. Eppen ezért ki kell szüntetni a nemzeti bizottságok hatáskörébe tartozó gazdasági tevékenységet, meg kell erősíteni a nemzeti bizottságok gazdasági munkáját, ki kell szüntetni azt a problémakört, amelyben a nemzeti bizottságok végleges határozatokat hozhatnak.

Novotný ezután elemezte a Szlovákiaiban végrehajtott szocialista jellegű változásokat, amelyeknek egyik jelentős megnyilvánulási formája a munkások számbeli megnövekedése. Ezek az átalakulások megkövetelik az észszerű decentralizálást.

Egyes Csehszlovákiaiban lezajlott politikai perekkel kapcsolatban A. Novotný a következőket mondotta: Nyomában a párt X. kongresszusa után a Politikai Fokozatos és a Kormányhatalomhoz tartozó csehszlovákiai politikai perek felülvizsgálásához.

Bizonyos ügyek felülvizsgálása során, a Központi Bizottsághoz érkezett levelek és panaszok alapján, egyes elítéltek vallomásai alapján bebizonyosodott, hogy ezen a téren nincs minden rendben. Különösen vonatkozik ez az 1948 és 1951 közötti időszakra, amikor Szlanszki még a párt politikája volt, és 1952-re, amikor még érvényben voltak a biztonszági szervek tevékenységében a Szlanszki által bevezetett módszerek.

Csehszlovákia Kommunista Pártjának KB külön bizottságot létesített a politikai perek felülvizsgálására. A bizottság tagjai Barak, Hruska, Bakula, Innemann és Mleznek elvtárs. 1954-től kezdve a főügyesség 481 személy ügyét vizsgálta felül. Egyesek büntetését hely-

A június 12-i ülésen V. Siroky miniszterelnök, a párt KB Politikájának tagja beszámolót tartott a második népgazdaságfejlesztési öt éves tervre vonatkozó irányelvekről.

benhagyta, másokét csökkentette, egyes személyeket pedig szabadon bocsátott. Ebben az időszakban számos elítéltnél megkegyelmeztek.

Az 1952-ben lezajlott politikai perek felülvizsgálása során új adatok kerültek napvilágra, amelyek kiegészítették Szlanszkinak és büntetésének periratait. Eppen ezért elhatároztuk a Szlanszki-per felülvizsgálását, az, hogy a vizsgálat eredményét közöljük a pártunk Központi Bizottságával. Az erre a célra kiülőldött bizottság meg fogja folytatni munkáját.

A bizottság tevékenysége során megvizsgálta magának Szlanszkinak a szerepét is. Szlanszki büns tevékenységének felülvizsgálása nyomán megállapított nyert, hogy ügyvédek ki kell venni mindazt, ami Jugoszláviára és a jugoszláv elvtársakra vonatkozik. Az ügybe bele volt keverve néhány olyan személy is, akiknek semmi köze sem volt Szlanszkihoz és semmi kapcsolata sem volt Szlanszki ellenséges tevékenységével. Vonatkozik ez elsősorban a Field testvérekre, valamint Konny Ziliacusra szerezére. Ezek a személyek nem vettek részt Szlanszki büns tevékenységében. Mindezek ellenére, a tények felülvizsgálása alapján megállapított nyert, hogy nincs semmi ok Szlanszki rehabilitálására.

A felülvizsgálat során megállapítottuk, hogy Szlanszki egész sor olyan bünsselekményt követett el, amelyek a vádatban nem szerepeltek. Ezeket a bünsselekményeket azért követte el, hogy a párt és az állam vezetésében megkaparintsa a hatalmat. Ebből a célból elsősorban saját embereit helyezte a párt- és a gazdasági élet főbb szektorába.

Fontos állásokba olyan tehetségtelen vagy kompromittált személyeket nevezett ki, akik az ő hívei voltak; olyan kétes elemeket támogatott, akik gazdasági és politikai kárt okoztak országunknak. Belegyezett és szándékosan megengedte, hogy a tőkésék vagyonukat törvénytelen és tiltkos utakon Csehszlovákiaiból kicsempéssék külföldre.

Több fontos tény, például a törvénytelen vizsgálati módszerek használatát azért nem vettük fel a Szlanszki elleni vádpontok közé, mert ezek nemcsak reá, hanem a tevékenységében részt vett más emberekre is vonatkoztak.

Szlanszki és büntetés; perének felülvizsgálása során kitűnt, hogy Szlanszki minden tekintetben büns tevékenységet fejtett ki. A pártot kiemelten eszközösként akarta változtatni, a maga karrierista érdekeinek szolgálatába akarta állítani. Valójában Szlanszki egész tevékenysége nyilvánvalóan a nép érdekei ellen, a népi demokratikus rendszer érdekei ellen irányult.

Az előadó a továbbiakban rátért a csehszlovák hadsereggel kapcsolatos kérdésekre. Kifejtette, hogy a párt és a kormány lankadtan figyelmeztet fordít az ország védelmi képességének javítására és erősítésére. Jelenleg a hadsereg fő feladata, érezhetően megváltozott a politikai és nevelő munkát. E feladat teljesítésében különlegesen fontos szerep hárul a hadsereg keretében politikai munkát végző aktívistákra.

Jelentésének következő részében A. Novotný a pártélet legfőbb problémáiról és a többi között a párt vezetésére vonatkozó elvek helyes alkalmazásának kérdéseiről beszélt.

A. Novotný hangsúlyozta, hogy a Központi Bizottság és a bírálótanács vetette alá azt a túlzott centralizmust, amely a munkások számbeli megnövekedésének megszüntetésére irányult harc során jött létre és a személyi kultusz légkörében fejlődött ki.

A kollektív vezetés kérdéséről szólva, A. Novotný a többi között rámutatott arra, hogy a kollektív eszlelem nemcsak a kérdések kollektív megvitatásában áll, hanem elsősorban abban, hogy a kérdések megvitatása során figyelembe vesszük és általánosítjuk a széleskörű pártkollektíva tapasztalatait. A kollektív eszlelem csak az ösztönös légkörben, az elvtársias kommunista bírálat és önbírálat légkörében valósulhat meg.

Beszámolójának végén Antonin Novotný a következőket mondotta: „Ma már világosan kirajzolódik előttünk utunk célja a jelen szakaszban: a szocializmus felépítése országunkban. Az e cél felé való előrehaladásunk konkrét programja a második öt éves tervünk, amelyet áthat a dolgozókról való gondoskodás, a dolgozó életkörülményeinek szüntelen javítása, a dolgozó boldogságával és jólétével való törődés. Ez lesz mindenkor pártunk egész munkájának alapja.

Az új burmai kormány továbbra is semlegességi politikát folytat

PARIZS. (Agerpres.)

A Reuter hírvégnyökség rangonai tudósítójának jelentése szerint Burma új miniszterelnöke június 13-án a parlamentben tartott beszédében kijelentette, hogy kormánya épp úgy, mint U Nu kormánya, továbbra is semlegességi politikát folytat a többi országokkal fennálló kapcsolataiban.

—O—

Indonézia kereskedelmi tárgyalásokat folytat a Kínai NK-val, Jugoszláviával és Romániával

DZSAKARTA. (Agerpres.)

Mint a PIA hírvégnyökség jelenti, az indonéziai kormány újabb kereskedelmi egyezményeket szándékszik kötni több kelet-európai országgal. A közeljövőben indonéziai kereskedelmi küldöttség látogat el Jugoszláviába, Csehszlovákia és Romániába, újabb kereskedelmi egyezmények megkötése végett.

Hasonló célból kereskedelmi küldöttség keresi fel Indonéziát a Magyar NK-ból, Bulgáriából és a Német DK-ból.

★

DZSAKARTA. (Agerpres.)

Az indonéziai gazdasági minisztérium egyik szóvivője az Antara hírvégnyökség tudósítójának kijelentette, hogy Indonézia a közeljövőben kereskedelmi küldöttséget küld Kínába, amelynek feladata tárgyalásokat folytatni a Kínai NK kormányával a két ország közötti kereskedelmi kapcsolatok kiszélesítése érdekében. A szóvivő hangsúlyozta, hogy a Kínai NK indonéziai nagykövete találkozt a gazdasági miniszterrel és többek között feleltette, hogy Kína több ezer tonna mennyiségű gumit szándékszik vásárolni Indonéziától.

—O—

Az Algériai Kommunista Párt nyilatkozata

PARIZS. (Agerpres.)

Az Algériai Kommunista Párt vezetősége nemrég nyilatkozatot tett közzé, amelyben elemzi az országban uralkodó helyzetet és ismerteti álláspontját Algéria jövő statumának kérdésében.

Az Algériai Kommunista Párt az ellenségeskedés azonnali megszüntetését, a francia és algériai küldöttek közötti tárgyalások megtartását követeli.

A kommunista párt úgy véli, hogy meg lehet teremteni a tüszűmentet, ha a francia kormány elismeri az algériai nép önrendelkezési jogát és ha az algériai ellenálló mozgalom részvevői biztosítottak kapnak ezen jogok szavatolásra. Az algériai ellenállómozgalom — hangzik a nyilatkozat — elismeri Franciaország törvényes létezőkét Algériában, valamint az európai származású algériaiak jogait és kötelezettségeit. Ezek majd elfoglalják az őket megillető helyet az algériai demokratikus köztársaságban, amelynek megteremtésére néppunk nagy többsége törekszik.

—O—

Nyugatnémet gazdasági körök a szocialista tábor országaival való kereskedelmi kapcsolatok fejlesztését követelik

DÜSSELDORF. (Agerpres.)

A nyugatnémet gazdasági körök mind kitartóbban követelik a kereskedelmi kapcsolatok fejlesztését a Szovjetunióval és a szocialista tábor többi országaival. A nyugatnémet országi felfelolgozó ipar központi egyesületének Freudenstadt-i összejövetelén, Bifflar gazdasági tanácsos követelte a bonni kormánytól a nyugatnémetországi kereskedelem kibővítését a Szovjetunióval.

A rendes kereskedelmi kapcsolatok helyreállítását a Német SzK és a Szovjetunió között a szocialdemokrata Neue Rhein Zeitung című lap is követelte: „Ha azt akarjuk, hogy ne veszítsünk el mindent a Kelettel való kereskedelem elleni hajszában, itt az ideje, hogy tegyünk valamit a kereskedelmi kapcsolatok kiszélesítése érdekében.” — hangzik a cikk. A Neue Rhein Zeitung azon a véleményen van, hogy minél aktívabb lesz az árucsera a Szovjetunióval és a többi keleti országgal, annál inkább fog enyhülni a Német SzK és a Szovjetunió közötti feszültség. „Ha Bonn továbbra is tehetetlenségről ad bizonyítékot, nagyon könnyen elveszítethetjük az alkalmat” — fejezi be cikkét a lap.

A háborúk elhárításának lehetőségéről a jelenlegi időszakban

(Folytatás a 3-ik oldalról)

A MARXIZMUS — LENINIZMUS arra tanít bennünket, hogy egyrészt, amíg létezik az imperializmus, fennáll a háború gazdasági alapja is; másrészt pedig: hogy maga az imperializmus ezúli azokat a társadalmi erőket, amelyek véget akarnak vetni a háborúknak. Az agresszorok terveik valórváltásában soha ez előtt nem találták magukat olyan nehézségekkel szemben, mint ma, mivel ma már nem számíthatnak arra, hogy a népek vakon alávetessék magukat háborús politikájuknak.

Még az imperialista államokban is egyre inkább gyarapodnak és erősödnek azok a haladó erők, amelyek ellenállnak a háborús uszításoknak. Mindjobban kiszélesedik az a hatalmas munkásmozgalom, amelynek sorában mindinkább népszerűvé válik az egységes gondolata az imperializmus és a militarizmus elleni harcar. A béke híveinek nemzetközi mozgalma hatalmas, világot átfogó erővé vált. Ehhez a mozgalomhoz nemcsak a munkások és parasztok tartoznak, hanem az értelmiség, a kis- és középpolgárság széles rétegei is, amelyeknek nem fűződik érdekük egy újabb háborúhoz és félnek ennek következményeitől. A háborús uszítók — akik egy assz-

mu, de még nagyon befolyásos monopólistá burzsoázia érdekeit képviselik — nem tehetik meg azt, hogy ne számoljanak ezzel a világot átfogó erővel.

Ezek azok az új feltételek, amelyek reális lehetőséget teremtenek a háború elkerülésére. Ez azonban nem jelenti azt, hogy elmúlt a háborús veszély. Mindaddig, amíg az imperializmus létezik, továbbra is fennáll az újabb háborúk állandó veszélye. Hogy a háborúkat megakadályozhassuk, minden ország népeinek szellemének kell lenniük, egységesítottnak kell alkotniuk és fokozniuk kell erőfeszítéseiket a béke fenntartása érdekében.

A Szovjetunió nemzetgazdasága fejlesztése hatodik öt éves tervének megvalósítása, amely terv irányelveit a párt XX. kongresszusán fogadták el, hatalmas és döntő jelentőséggel bír a béke megerősítése és a háború megakadályozása szempontjából. A hatodik öt éves terv megvalósításával a szovjet nép hatalmas mértékben járul hozzá a nemzetközi békemozgalomhoz és azoknak a büns terveknek megállításához, amelyekkel az imperialista államok újabb háborúkat akarnak kirobbantani.

Görögország memorandumot terjesztett elő az ENSZ-hez a ciprusi kérdésben

NEWYORK. (Agerpres.)

Christian Palamas, Görögország állandó képviselője az ENSZben, az ENSZ 76 tagja között észleztetésre kerülő memorandumot terjesztett elő Görögország március 13-iki kérésének támogatására, hogy Ciprus kérdését tűzzék ideiglenes napirendre a közgyűlés legközelebbi ülészakán.

Görögország a memorandumban azzal vádolja Nagy-Britanniát, hogy Ciprust „óriási gyűjtőtáborra” alakította, minden megtört intézkedést foganatosított, amelyeket a második világháború idején a náci kitaláltak és nyílt háborút folytat a ciprusi görög lakosság ellen.

A memorandum élesen bírálja Selwyn Lloyd angol külügyminiszter nemrégben tett nyilatkozatát, amelyben kijelentette, hogy a brit kormány továbbra is megtartja Ciprus középkeleti támaszpontjának. „Ciprust a brit kolaj érdekek megvédésére használják” — hangzik a memorandum.

A memorandumban rámutatnak arra, hogy tavaly, amikor az ENSZ közgyűlésén elhatározták, hogy levelezési a ciprusi probléma megvitatását a napirendről, sok küldött e mellett a határozat mellett foglalt állást, mivel Nagy-Britannia megígérte, hogy tárgyalásokat fog folytatni a görög anyanyelvű ciprusi

lakosság képviselőivel és azokkal, akik Görögország egységesítése mellett foglaltak állást.

Ennek ellenére Nagy-Britannia visszautasította a ciprusi hazafiaknak az önrendelkezési jog elismerésére vonatkozó kérését és nem folytatott velük őszinte tárgyalásokat.

1954-ben a görög kormány az ENSZ elé hozta a ciprusi kérdést. — hangzik a memorandum, — hogy ezzel megpróbálja elejét venni az erőszakoságnak. Ha a kísérlet nem is koronázta siker, az annak tulajdonítható, hogy az angol kormány és más politikai erők, amelyek nem érezték meg az idők változását, megsemmisítették a közgyűlés megfellelő határozatát, elzárva ezzel az utat a békes elintézés elől.

Ha a közgyűlés az ENSZ alapokmánya szellemének megfelelően, már kezdetben teljesítette volna kötelezettségét — állapítja meg a memorandum — nem került volna a nyilvánosság elé a Ciprushoz hasonló kétes helyzet.

Itt az ideje, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete megmutassa nemzetségi és elhatározását, megfelelő módon teljesítve kötelezettségét s felhasználva mind politikai, mind erkölcsi erejét ennek a kérdésnek bölcs és építő módon történő megoldására.

Yemen trónörökösének látogatása a moszkvai Állami Egyetemen

MOSZKVA. (Agerpres.) → A

TASZSZ jelenti: Szeif Ul-Iszlám Mohamed El-Badr királyi herceg, Yemen trónörököse és a kíséretében lévő személyek június 13-án megtekintették a Lenin hgyem épült moszkvai Állami Egyetemet. A vendégeket N. A. Ibragimov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökének alelnöke, az Azerbajdzsáni SzSZK Legfelső Tanácsa Elnökségének elnöke fogadta, valamint I. G. Petrovskij, az egyetem rektora. I. G. Petrovskij elbeszélgetett a

vendégekkel, beszélt arról, milyen tudományos kérdésekkel rendelkezik az egyetem. Yemen képviselői számos kérdést intéztek a rektorhoz, érdeklődtek a középiskolai végzettség felvételének feltételei iránt, az egyetem diákjainak számára és a külföldi diákoknak az egyetem részéről nyújtott előnyökről.

Még ugyanaznap a yemeni királyi herceg és a kíséretében lévő személyek megtekintették a V. I. Lenin és a J. V. Sztilin mauzóleumot és megkoszorúzták a síremléket.

Kulturális egyezmény jött létre Sziria és a Kínai NK között

BEIRUT. (Agerpres.)

Sziria és a Kínai NK képviselői Damaszkuszban kulturális egyezményt írtak alá. A két évre szóló egyezmény művészeti és újságíró cserét irányoz elő.

Az egyezményt Sziria részéről

Szaid Gazi miniszterelnök és külügyminiszter, a Kínai NK részéről pedig Burhan, a Kínai NK kulturális küldöttségének vezetője, az Összkínai Népi Politikai Tanácskozó Testület Országos Bizottságának alelnöke írta alá.

A hét filmjei

„DOZSA GYORGY” mozi: június 17-ig: Ganga. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta matiné 10 és 12 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: június 18-ig: Különös ismertetőjel. Naponta matiné 11 óra. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„HERBAK JANOS” mozi június 17-ig: Romeo és Júlia. — Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: június 17-ig: Ali Baba és a 40 rabló. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„IFJUSÁGI” mozi (volt Új idők): június 18-ig: Sahalin sziget. Kiegészítő műsor: Répek a Precizia és Varga Katalin szövegkezetekből. előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi: [Gá]: június 17-ig: Két Lotte. — Előadások: hétköznap este 7 óra, vasárnap: 3, 5, 7 és 9 óra, matiné 11 óra. Hétfőn nincs előadás.

„MAXIM GORKIJ” mozi [Mike]: június 17-ig: Emirség bukása. Előadások: este 8 óra, szerdán és szombaton: 6 és 8 óra, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 óra. Hétfőn nincs előadás.

„DECEMBER 30” üzemi filmszínház: június 16 és 17-én: Romeo és Júlia. Előadások: 3, 5, 7 óra, vasárnap 11 óra matiné.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi: Gradište június 15, 16 és 17-én: Maclovia. Előadások: munkanapokon: este 7 óra. vasárnap: 3, 5 és 7 óra.